

FØR JORDPÅKASTELSEN:

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

ETTER JORDPÅKASTELSEN:

Alltid freidig når du går veier Gud tør kjenne,
selv om du til målet når først ved verdens ende!

Aldri redd for mørkets makt! Stjernene vil lyse;
med et Fadervår i pakt skal du aldri gyse.

Kjemp for alt hva du har kjær, dø om så det gjelder!
Da er livet ei så svært, døden ikke heller.

Takk for all vennlig deltagelse.
Sørgehøytideligheten avsluttes i kapellet.
Familien

Prest: Henriette Steen



Ivar Simonsen

★ 12 - 7 - 1937 † 31 - 1 - 2024

Harstad krematorium
fredag 9. februar 2024

ÅPNINGSSALME

Det er makt i de foldede hender. I seg selv er de svake og små, men mot allmaktens Gud du dem vender, han har lovet at svar skal du få.

Omkved:

Det er svar underveis, engler kommer med bud. Om det drøyer, det frem dog skal nå, for det lovet jo løftenes trofaste Gud: Kall på meg, og du hjelpen skal få!

Du som ber for ditt barn, dine kjære, er i forbønn fra år og til år, om du tålmodets lekse må lære, himlens bønnesvar engang du får.

Omkved

Det er makt i de foldede hender når i Frelserens navn du får be, og engang når du livsløpet ender, hvert et bønnesvar klart skal du se.

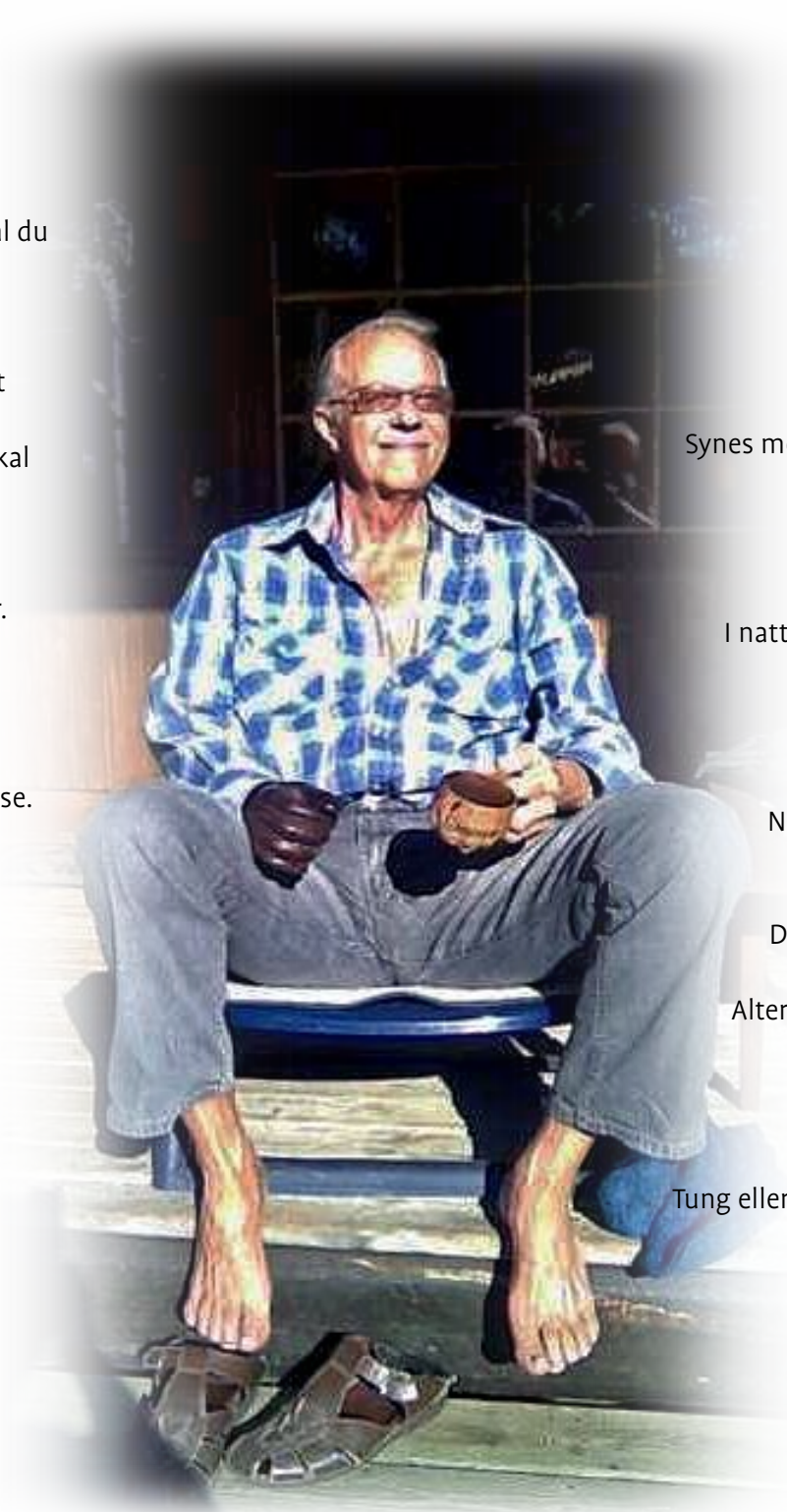
Omkved

SALME FØR TALEN

Kjærlighet fra Gud springer like ut som en kilde klar og ren. I dens stille bunn, i dens dype grunn gjemmes livets edelsten.

Kjærlighet fra Gud som en yndig brud kommer smykket til oss ned. Lukk kun opp din favn, kom i Jesu navn, himlen bringer den jo med.

Kjærlighet fra Gud er det store bud, er det eneste jeg vet. Bli i kjærlighet, og du har Guds fred, for Gud selv er kjærlighet.



SALME ETTER TALEN

Nærmere deg, min Gud nærmere deg, om det et kors enn er som løfter meg! Synes meg veien trang, er det dog all min sang: Nærmere deg, min Gud, nærmere deg!

Vandrer jeg viden om, solen går ned, mørkt blir det, kun en sten å hvile ved. I nattens dyp til meg finner du, Gud, din vei. Nærmere deg, min Gud, nærmere deg.

Stigen jeg skuer reist mot himlen opp. Englene ferdes der til høyest topp. Nåde er all din vei, oppad den fører meg, nærmere deg, min Gud, nærmere deg!

Derfor med våkent sinn, fullt av din pris, bygger et Betel jeg på Jakobs vis. Alter blir stenen meg, pilgrimen takker deg: Nærmere deg, min Gud, nærmere deg!

Evige Gud, til deg lengter min sjel. Herre, du alltid er min lodd og del. Tung eller lett min gang, alltid det blir min sang: Nærmere deg, min Gud nærmere deg!